

સંતભગવંત સાહેબજીની

ઈ માહાભ્યસભર વાલી સદા...

ધુળેટી પર્વ, સંતભગવંત સાહેબજી મહારાજનો ૮૭મો પ્રાગટ્યોત્સવ
૩ માર્ચ ૨૦૨૬, મંગળવાર, તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી.

આપણે બે દિવસથી સદ્ગુરુ સંત પ.પૂ. મનોજદાસજીના સ્વમુખે 'અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના કથામંગલ' ગ્રંથના પારાયણ પર વાતો સાંભળીએ છીએ. અત્યારે સાયન્સ અને ટેકનોલોજીએ ખૂબ વિકાસ કર્યો છે અને કલ્પી ન શકાય એવી શોધો માનવજીવનને સુખી કરવા કામ કરી રહી છે. પચ્ચીસ વરસ પહેલાં વિચાર્યું પણ નહોતું એવી સુખ-સુવિધાઓ પ્રાપ્ત થઈ છે. સાયન્સ અને ટેકનોલોજીથી આટલો બધો વિકાસ આપણે પામ્યાં છીએ એના મૂળમાં જો કોઈ વસ્તુ હોય તો ભારતના સાયન્ટિસ્ટોએ આપેલ 'ઝીરો' (૦)-શૂન્ય છે. ઝીરોની શોધ થયા પછી જ સાયન્સ, મેથેમેટિક્સ, ફિઝિક્સ ને બધું અસ્તિત્વમાં આવ્યું છે. ઘણા બધા સાયન્ટિસ્ટોનાં નામ જાહેર થાય છે, એમના પાઠ ભણાવાય છે, એમના પર લેખો લખાય છે; પણ ભારતીય પરંપરામાં જે ઋષિ-મુનિઓએ ઝીરો આપ્યો એ સાયન્ટિસ્ટ્સ-આર્યભટ્ટ અને બ્રહ્મગુપ્તના નામનો કોઈ જગ્યાએ ઉલ્લેખ જ નથી થતો. જે મૂળ પાયાની વાત છે, જેમના કારણે આપણને આટલી બધી સુખ-સુવિધાઓ પ્રાપ્ત થઈ છે; એ મૂળ સાયન્ટિસ્ટો ભુલાયા છે. ઝીરોની વેલ્યુ કોઈને ખબર નહોતી, પણ ઝીરો (૦)ના કારણે આટલું બધું થયું છે તે સ્પષ્ટ છે.

એમ, માનવમાત્ર સુખની શોધમાં દોડ્યો છે; પણ, સુખ હાથમાં આવ્યું નથી. એ સુખ શેમાં સમાયેલું છે એ વાત સમજાવવા માટે મહારાજ પોતાની સાથે મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને, પોતાના અક્ષરમુક્તોને અને સઘળાં એશ્વર્ય-પ્રતાપલઈને આ બ્રહ્માંડમાં પધાર્યા. ભગવાન શ્રી રામ આવ્યા, ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ આવ્યા, ભગવાન શ્રી મહાવીર આવ્યા, ભગવાન શ્રી બુદ્ધ આવ્યા; એ પરંપરામાં શ્રી

સ્વામિનારાયણ ભગવાન પોતે પધાર્યા. એમણે વિશેષતા એ કરી કે, માનવ હોવા છતાં પણ પોતાના ભાવમાં નહિ, પણ પ્રભુના ભાવમાં જીવતા મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીજીને પોતાની સાથે લાવ્યા. અને બતાવ્યું કે આવા સાધુ બધી પ્રવૃત્તિઓ કરે છે, પણ પોતાના માટે નહીં, પ્રભુ રાજ થાય એ માટે પ્રવૃત્તિઓ કરે છે, બધાં કાર્યો કરે છે પણ પ્રભુની પ્રસન્નતા-ભક્તિરૂપે કરે છે. આપણે આપણાંમાં રહીને બધી ક્રિયાઓ કરીએ છીએ, જ્યારે તેઓ પ્રભુમાં રહીને કરે છે. એવા ગુણાતીતભાવની સાધુતાનું અદ્ભુત દર્શન પોતાના જીવનથી ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ કરાવ્યું. શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને કહ્યું કે, 'એવા સાધુ થકી અમે આ પૃથ્વી ઉપર અખંડ રહીશું.' આવા ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની વાત છહેચોક જો કોઈએ કરી હોય તો એ ભગતજી મહારાજે કરી. ભગતજી મહારાજે અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાની જે વાતો કરી એનાથી ખળભળાટ મચી ગયો. ભગતજી મહારાજને પોતાને જે સત્ય સમજાયું હતું એ તેઓ સમાજને આપવા ઈચ્છતા હતા. એ માટે એમનાં કેટલાં બધાં અપમાન થયાં, એમણે કેટલા બધા ભીડા વેઠ્યા! અરે, વિમુખ પણ ઠર્યાં.

શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં તે વખતમાં કેટલા બધા સાધુઓ હતા, કેટલા બધા ભક્તો હતા! પણ ભગતજી મહારાજની દિવ્ય દૃષ્ટિ ૨૫-૩૦ વરસના યુવાન સાધુ યજ્ઞપુરુષદાસજી ઉપર પડી. તેઓ હજુ 'શાસ્ત્રીજી મહારાજ' તરીકે જાણીતા નહોતા થયા. સાધુ યજ્ઞપુરુષદાસજી તરીકે વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામીના શિષ્ય તરીકે સુરતના સમૈયાનું એડમિનિસ્ટ્રેશન તેઓ સંભાળતા હતા. ભગતજીએ જોયું કે, આ એક

વિદ્વાન તરવૈયો યુવાન વિરલો છે કે જે ઉપાસનાનું દિવ્ય કામ કરશે. અને ભગતજી મહારાજે દિલ દઈને શાસ્ત્રીજી મહારાજને અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાની વાતો કરી. અને શાસ્ત્રીજી મહારાજે પણ પોતાના ગુરુ વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામીજી પાસે એ વાત સાંભળી કન્કર્મ કર્યું કે ભગતજી મહારાજ અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાની જે વાત કરે છે એ સાચી વાત છે. ગુણાતીતાનંદ સ્વામી મૂળ અક્ષરબ્રહ્મનો અવતાર છે, એ રૂપ જે થાય એ પ્રભુધારક થાય અને એ રૂપ થાય તો જ અહંશૂન્ય થવાય. અને અહંશૂન્ય થાય તો માણસ જે સુખની શોધમાં નીકળ્યો છે એ સુખ હાથવગું થઈ જાય, શોધવું ના પડે-અંદરથી સુખ-શાંતિ-આનંદ ફૂટે. બધાં સુખોની શોધની પૂર્ણાહુતિ કરે એવી શોધ અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના દ્વારા ભગતજી મહારાજ બહાર લાવ્યા ને શાસ્ત્રીજી મહારાજને આપી. ગઈકાલે એક પ્રસંગ કહ્યો હતો. યોગીજી મહારાજ-શાસ્ત્રીજી મહારાજના નામથી છાત્રાલયનું નામ પાડવાના હતા. બાપા કહે, “ના પડાય. આપણા ગુરુ શાસ્ત્રીજી મહારાજ બધાં માન-સન્માનને ઠેબે મારીને અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના પ્રવર્તાવવા નીકળ્યા હતા, એટલે અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાનો ગોકીરો થાય એ આપણી ગુરુભક્તિ છે; એટલે છાત્રાલયનું નામ ‘અક્ષરપુરુષોત્તમ છાત્રાલય’ રાખો.” શાસ્ત્રીજી મહારાજ-યોગીજી મહારાજે એ અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના આપણાં સૌનાં આધ્યાત્મિક જીવન માર્ગદર્શકરૂપે સમજાવી છે.

અમે નાનાં નાનાં બાળકો હતાં ત્યારે યોગીબાપા સોખડા મંદિરે આવે. અમને ટાબરિયાઓને બેસાડીને બાપા કહે, ‘બોલો, સ્વામી અને નારાયણ, અક્ષર અને પુરુષોત્તમ, આત્મા અને પરમાત્મા, બ્રહ્મ અને પરબ્રહ્મ.’ ‘સ્વામી’ એટલે ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અને ‘નારાયણ’ એટલે સહજાનંદ સ્વામી ! ‘અક્ષર’ એટલે ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અને ‘પુરુષોત્તમ’ એટલે સહજાનંદ સ્વામી ! આ વાત બાપાએ જે અમારામાં વાવી તો અત્યારે એ કામ કરે છે. આપણે અહીં આવીને સભામાં બેઠા, આ સંતોનાં દર્શન કર્યાં, સંતોની વાતો સાંભળી-ભલે આપણને સમજ

પડી કે ના પડી પણ એક દિવસ એ મોટાં ઝાડ થશે, યાદ રાખો ! ‘મોટાં ઝાડ થશે’ એટલે એ અંદરથી આપણાં કામ કરશે. યોગીબાપા કહેતા, ‘આ સબીજ જ્ઞાન છે, તે કામ કરશે જ.’

માનવમાત્ર ક્યારે સુખી થાય ? સમૃદ્ધિથી સુખી થાય ? તો સમૃદ્ધિવાનને જુઓ તમે. સત્તાથી સુખી થાય ? તો સત્તાવાળાને જુઓ. ફકીર લૂંગીભેર ફરે, કે ઝાડું ફેરવે એમને જુઓ. એટલે કવિઓએ કહ્યું, ‘રાજા ભી દુખિયા, રંક ભી દુખિયા, ધનપતિ દુઃખી વિકારમેં, વિના વિવેક ભેખ સબ દુખિયા... ઉદ્ધવ મેરો સંત સુખી સંસારમેં.’ વિવેક વગરનો સાધુ પણ દુખિયો છે. જેને અહંશૂન્યતા છે, પોતાનો ભાવ પ્રભુમાં ને ગુરુમાં વિસર્જિત થઈ ગયો છે, પોતાનું ચિત્ત ગુરુમાં ને પ્રભુમાં વિસર્જિત થઈ ગયું છે; એવો જે સાધુ એ સુખિયો છે. અહંકાર બિલકુલ ઝીરો પર આવી ગયો, દાસત્વભાવ પ્રગટી ગયો, પોતે કાંઈ જ નથી-જે કાંઈ છે એ મારા ગુરુ ને મારા પ્રભુ છે; એવા ભાવમાં માણસ જ્યારે રહેતો થશે ત્યારે સુખિયો થશે. પણ એ ભાવમાં રહેતા થવા માટે જેમાં જોડાવાનું છે એવા ગુણાતીતભાવને પામેલા પ્રગટ સાધુ જોઈશે, જોઈશે ને જોઈશે. એવી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાની સરળમાં સરળ વ્યાખ્યા પ.પૂ. દાદુકાકાએ કૃપા કરીને કરી આપી કે, ‘પ્રગટની ઉપાસના એ અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસના !’ અને એની સાધના પ.પૂ. પપ્પાજીએ બતાવી કે, ‘પ્રગટ સત્પુરુષને વિશેની વાસના એ ઉપાસના !’ એમને રાજી કરવાની જે વાસના થઈ એ ઉપાસના ! એનાથી શું થાય ? સત્પુરુષની આજ્ઞા પાળીએ, કર્તા-હર્તા માનીએ, ભક્તોની નિર્દોષભાવે અને મહિમાથી સેવા કરીએ તો અહંકાર ઓગળતો જાય, અને અહંકાર ઓગળતા-ઓગળતા ઝીરોનેસ પર આવી જવાશે. પછી દુનિયાની કોઈ શક્તિ-વ્યક્તિ-પદાર્થ તમારો આનંદ ઓછો નહીં કરી શકે, શાંતિ ખોરવી નહીં શકે, સુખમાંથી ચલિત નહીં કરી શકે-આ વાત ભગતજી મહારાજે આપણને શિખવાડી છે.

શાસ્ત્રીજી મહારાજ-યોગીજી મહારાજની બે પેઢી હોમાઈ ગઈ. દૃષ્ટિમાત્રે લાખો માણસો ભેગાં કરી શકે એટલી એમની કે પેસિટી હતી,

અહંશૂન્ય થાય તો
માણસ જે સુખની શોધમાં નીકળ્યો છે
એ સુખ હાથવગું થઈ જાય,
શોધવું ના પડે -
અંદરથી સુખ-શાંતિ-આનંદ ફૂટે.

જેને અહંશૂન્યતા છે,
પોતાનો ભાવ પ્રભુમાં જે ગુરુમાં
વિસર્જિત થઈ ગયો છે,
પોતાનું ચિત્ત ગુરુમાં જે
પ્રભુમાં વિસર્જિત થઈ ગયું છે ;
એવો જે સાધુ એ સુખિયો છે.

પણ એમણે એના પર ધ્યાન ના આપ્યું. એમણે આપણાં સૌના જીવમાં ઉપાસના દૃઢ થાય અને એ પ્રકારનું આપણું જીવન અને એ માટે પોતે સમર્પિત થઈને કાર્ય કર્યું. એને પરિણામે આજે પ્રમુખ સ્વામીજી, મહંત સ્વામીજી, ડૉક્ટર સ્વામીજી, ભક્તિપ્રિય સ્વામીજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, ગુરુજી, પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામીજી, દિનકરભાઈ, ભરતભાઈ, આપણા અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, મનોજભાઈ, સંત બહેનો સૌએ જીવન જીવીને એમનાં થકી એ ઉપાસનાનો એટલો લાંબો-પહોળો પ્રસાર થયો છે કે અત્યારે નાનું બાળક પણ આવાતને સમજી શકે.

આપણે ખરેખર નસીબદાર છીએ, ભાગ્યશાળી છીએ કે, અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના આ માર્ગે આપણે ચાલીએ છીએ. હવે એનાથી આગળ જવું છે. ૧૪મી મે, ૧૯૬૬માં બાપાએ અમદાવાદમાં અમને કહ્યું કે, ‘તમને સાધુ બનાવવા છે પણ ભગવાં કપડાંવાળા નહીં, આ જ કપડે, તમારા સૌનું હૃદય ભગવું કરવું છે.’ ભગવા હૃદયના સાધુ એટલે ગુણાતીતભાવ ! ભગવા હૃદયના સાધુ એટલે પોતાનું અસ્તિત્વ ગુરુમાં ને પ્રભુમાં વિસર્જિત થઈ ગયું ! ભગવા હૃદયના સાધુ એટલે આ દેહ જ્યાં સુધી કામ કરે છે ત્યાં સુધી પ્રવૃત્તિ કરવાની-પણ ભગવાન રાજી થાય એવી પ્રવૃત્તિ, ભગવાનને ગમે એવું કામ કર્યા જ કરવાનું ! ભગવાનની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય એટલા માટે ગુણગાન ને મહિમા ગાવ. ભક્તોમાં ઉત્સાહ-ઉમંગ વધારો. ભગવાનને અર્થે જે ભક્તો સેવાઓ કરે છે, ભક્તિ કરે છે એ ભક્તો જીવનમાં બનતા પ્રસંગોમાં ડિસ્ટર્બ ના થાય, પ્રસંગોમાંથી આનંદપૂર્વક બહાર આવી અને સુખિયા થાય એના માટે ભજન કરવાનું-એ સાધુઓનું કામ છે.

આજે આપણે બધાં પ્રાર્થના એ કરીએ કે, ભગવા હૃદયના સાધુ બનાવવાનો બાપાનો જે સંકલ્પ છે એ અમે-ભગવાંધારી સાધુઓ, વ્રતધારી સાધુઓ, વ્રતધારી સંત બહેનો અને એવી સમર્પિત દીકરીઓ-આપણે સૌ સમર્પિત થઈને જીવન જીવીએ. અને જેમણે ભગવાનના અર્થે પોતાનું ધન-ધામ-કુટુંબ કરી રાખ્યું છે એવા એકાંતિક ગૃહસ્થો-

એ સર્વનાં હૃદય ભગવાં બની રહે એવી આજના દિવસે આપણાં સૌની પ્રભુચરણો, ગુરુચરણો પ્રાર્થનાઓ છે !

કશું છોડવાનું નથી. ઘર નથી છોડવાનું, કપડાં નથી બદલવાનાં, પણ ખરેખર આપણાં પાણાનો ભાવ છોડવાનો છે. મારાપણાનો ભાવ છૂટ્યો, દાસત્વભાવ પ્રગટ્યો એ ભગવા હૃદયનો સાધુ ! હવે, એ છૂટે કેવી રીતે ? તો જેમને આ ભાવ છૂટ્યો છે એ છોડાવી શકે. આપણે આટલાં બધાં બેઠાં છીએ, બધાંને દોરડાંથી બાંધી દીધાં હોય તો કોણ કોનું દોરડું છોડે ? બધાં બંધાયેલાં હોય તો કોઈ કોઈને છોડી ના શકે. પણ એક જ જણ જો છૂટ્ટો હોય-બંધાયેલો ના હોય તો ફટફટ દોરડાંનાં બંધન કાપી નાખી બધાંને છૂટાં કરી શકે. એમ, પોતાના ભાવોમાં જે બંધાયા નથી, પ્રભુના ભાવમાં જે જીવન જીવે છે એવા સાધુ સાથે જો આત્મબુદ્ધિ ને પ્રીતિથી જોડાઈશું તો આપણાં બંધન છૂટી જશે. એટલે આપણાં માટે ગુરુ અગત્યના છે, જેઓ આપણાં આંતરિક બંધનો છોડાવી પ્રભુમાં જોડે છે.

અમે ગમે તેવા હતા પણ અમારા ગુરુ યોગીજી મહારાજ મહાન હતા. યોગીબાપાએ કહ્યું કે, ‘છાત્રાલય છોડો.’ તમે વિચાર કરો, એમને ખબર હતી કે, આ છોડરાઓ ઘર-સંસાર છોડીને અમારા અર્થે સંસ્થા ને છાત્રાલયમાં જીવન જીવવા આવ્યા છે, છતાં કહે, ‘પ્રમુખ સ્વામીજી કહે એમ કરો.’ પ.પૂ. પ્રમુખ સ્વામીજી કહે, ‘યોગીબાપાએ તમને દાદુભાઈ સાથે કામ કરવાનું કહ્યું છે ને દાદુભાઈ સાથે તમને જોડ્યા છે એટલે તમે દાદુભાઈ સાથે રહો અને તમે છાત્રાલય છોડી દો.’ પ.પૂ. પ્રમુખ સ્વામીની રુચિ અને યોગીબાપાની આજ્ઞા પ્રમાણે છાત્રાલય છોડીને અમે બહાર નીકળ્યા. પણ અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ ને અમો બધાને યોગીબાપા માટે ખૂબ પ્રેમ હતો, તેથી એમનામાં એટલો બધો વિશ્વાસ હતો કે એમની આજ્ઞા પાળીએ એમાં બધું આવી જાય. એટલે છાત્રાલયમાંથી નિશ્ચિંતતા સાથે નીકળ્યા કે ગુરુઆજ્ઞાથી નીકળ્યા છીએ, તો હવે આપણને સૌને ગુરુ જ સંભાળશે. અને અત્યારે જોઈએ છીએ કે એમ જ થયું. સૌને સુખિયા સુખિયા બનાવી દીધા.

બાપાનું તો એ પ્લાનિંગ હતું. ૧૪મી મે પછી ૨૮મી મેએ વિમુખનો ઠરાવ પસાર થયો. ૧૪મી મેએ પ.પૂ. યોગીબાપાએ આ વાત કરી ત્યારે તો કલ્પના પણ નહોતી કે આવું થશે. અમે છાત્રાલય છોડીને નીકળી ગયા. પણ બાપા સર્વોપરી ! અમને કાકાજીનો યોગ આપ્યો. ૧૯૬૩માં યોગીબાપાએ કહ્યું કે, 'કાકાજીની આજ્ઞામાં રહેજો.' ૧૯૬૬માં પ.પૂ. કાકાજીએ કહ્યું કે, 'હવે પપ્પાજીની આજ્ઞામાં રહેજો.' તો પ.પૂ. પપ્પાજીની આજ્ઞામાં રહ્યા. અને ૧૯૮૬માં પ.પૂ. પપ્પાજીએ કહ્યું કે, 'તમે બ્રહ્મજ્યોતિ રહેવા જાવ છો તો અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ ને તમે મળીને તમારી કમિટી જે કરે એમાં અમારી આજ્ઞા આવી ગઈ, જાવ તમને બાપાએ કહ્યું છે !' ૧૯૮૬ પછીથી જ સ્વતંત્ર રીતે અનુપમ મિશનનું અહીંયાં કામ ચાલુ થયું. પણ એમાં પ.પૂ. કાકાજી, પ.પૂ. પપ્પાજી, પ.પૂ. સોનાબાનો પ્રેમ, પ.પૂ. હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, પ.પૂ. પ્રમુખ સ્વામીજી, પ.પૂ. મહંત સ્વામીજી-આ બધાના અદ્ભુત આશીર્વાદ અને અને બધાંનો સાથ-સહકાર મળ્યો એના પરિણામે આ બધું થઈ રહ્યું છે, નહીં તો આ થઈ શકે એવું નથી.

યોગીબાપા પોતે નિયમ-ધરમ બહુ પાળતા. કોઈ એમાં ભૂલ કાઢી જ ના શકે. 'વેદરસ', 'શિક્ષાપત્રી' અને 'ધર્મામૃત' આ ત્રણ ગ્રંથ સાધુઓ માટે અજોડ છે ! એ ત્રણે ત્રણ ગ્રંથ મુજબ યોગીબાપાનું જીવન હોય એવું જોઈ શકાય એવું એમનું અદ્ભુત જીવન હતું ! છતાં પણ કોઈ દિવસ નિયમ-ધરમ પર સભામાં તેઓએ બહુ વાતો નથી કરી. તેઓ ખાનગીમાં મળે, એકલા મળે ત્યારે અમને નિયમો આપતા, પણ સભામાં એમણે એક જ વાત કરી હતી કે, 'ભગવાન ને ભગવાનના ભક્તોની નિર્દોષભાવેયુક્ત મહિમાથી સેવા કરો અને સંપ, સુહૃદભાવ, એકતારાખી, હળીમળીને કામ કરો.'

સમગ્ર શાસ્ત્રોનો, સમગ્ર જ્ઞાનનો સાર કે, સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા માટે તમે જે કરો એ સાચી તપશ્ચર્યા છે. હળીમળીને કરો એ ખરેખર પ્રભુ તરફની સાચી ભક્તિ છે. એવું કરવામાં મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારનાં

છોતરાં નીકળી જશે. એટલે સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા આપણે રાખીને, હળીમળીને, ભલે પોતપોતાની રીતે, પોતપોતાની સંસ્થાની રીતે કામ કરીએ; પણ એકબીજાંની સંસ્થાને પૂરક થઈએ, એકબીજાંની સંસ્થાને મદદરૂપ થઈએ, એકબીજાંની સંસ્થાનાં ગુણગાન ને મહિમા ગાઈએ. સૌને ભગવાં હૃદયના સાધુ બનાવવાના આશીર્વાદ યોગીબાપાના છે એ સૌનાં જીવનમાં સાકાર થાય એવી આપ બધાં બેઠાં છો એ સૌને મારી પ્રાર્થના ! આપ એવા આશીર્વાદ વરસાવજો.

આપણે બધાં સંકલ્પ ને પ્રાર્થના કરીએ કે, આ દુનિયામાં લડાઈઓ-યુદ્ધ ચાલી રહ્યાં છે એમાં બધા ભક્તોનું-દૈવી જીવોનું રક્ષણ થાય. અંદરથી શાંતિ, ઉચાટ ના રહે, ભક્તિ રહે એવી પ્રાર્થનાઓ કરીએ. અને બાપાના જે આશીર્વાદ છે-ભગવા હૃદયના સાધુ-ત્યાગી હોય કે ગૃહસ્થ હોય બધાંને થઈ શકે એવું બાપાએ આપ્યું છે. તો એવું આપણાં સૌનું હૃદય ભગવું થઈ જાય એવી પ્રાર્થના કરીએ. ખરેખર, ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન ને ગુણાતીતાનંદ સ્વામી, સર્વ ગુણાતીત સ્વરૂપો શાસ્ત્રીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજ, કાકાજી, પપ્પાજી, બા, પ્રમુખ સ્વામીજી, મહંત સ્વામીજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, ગુરુજી, પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામીજી, અમારા અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, મનોજદાસ ને બધા સંતો ને આપ સૌના સાથ-સહકારથી પ્રભુના માર્ગે અમે ચાલી રહ્યા છીએ. આપનો પ્રેમ, આપનો ભાવ, આપ સાથે છો એટલે અમને ખૂબ બળ મળે છે. તો આપણે ભેગાં મળીને પ્રભુના કાર્યને-જે બાપાએ કહ્યું, 'અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાનો ગોકીરો કરવો છે'-એટલે માનવમાત્રને સુખી કરવાના જે કાર્યનો પ્રારંભ એમણે કર્યો છે એ કાર્ય આપણે સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા રાખી, હળીમળીને કરીએ અને ભેગાં મળી પ્રભુભક્તિનો પરમ આનંદ માણીએ એવાં આપણાં સૌનાં તંત્ર પ્રભુ ચોવીસ કલાક ને બારેય મહિના રાખે એવી પ્રભુચરણે, ગુરુચરણે પ્રાર્થના !

સૌને જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

પોતાના ભાવોમાં
જે ખંધાયા નથી,
પ્રભુના ભાવમાં જે જીવન
જીવે છે એવા સાધુ સાથે જો
આત્મધુદ્ધિ ને પ્રીતિથી જોડાઈશું તો
આપણાં ખંધન છૂટી જશે.

